Fragmentarium

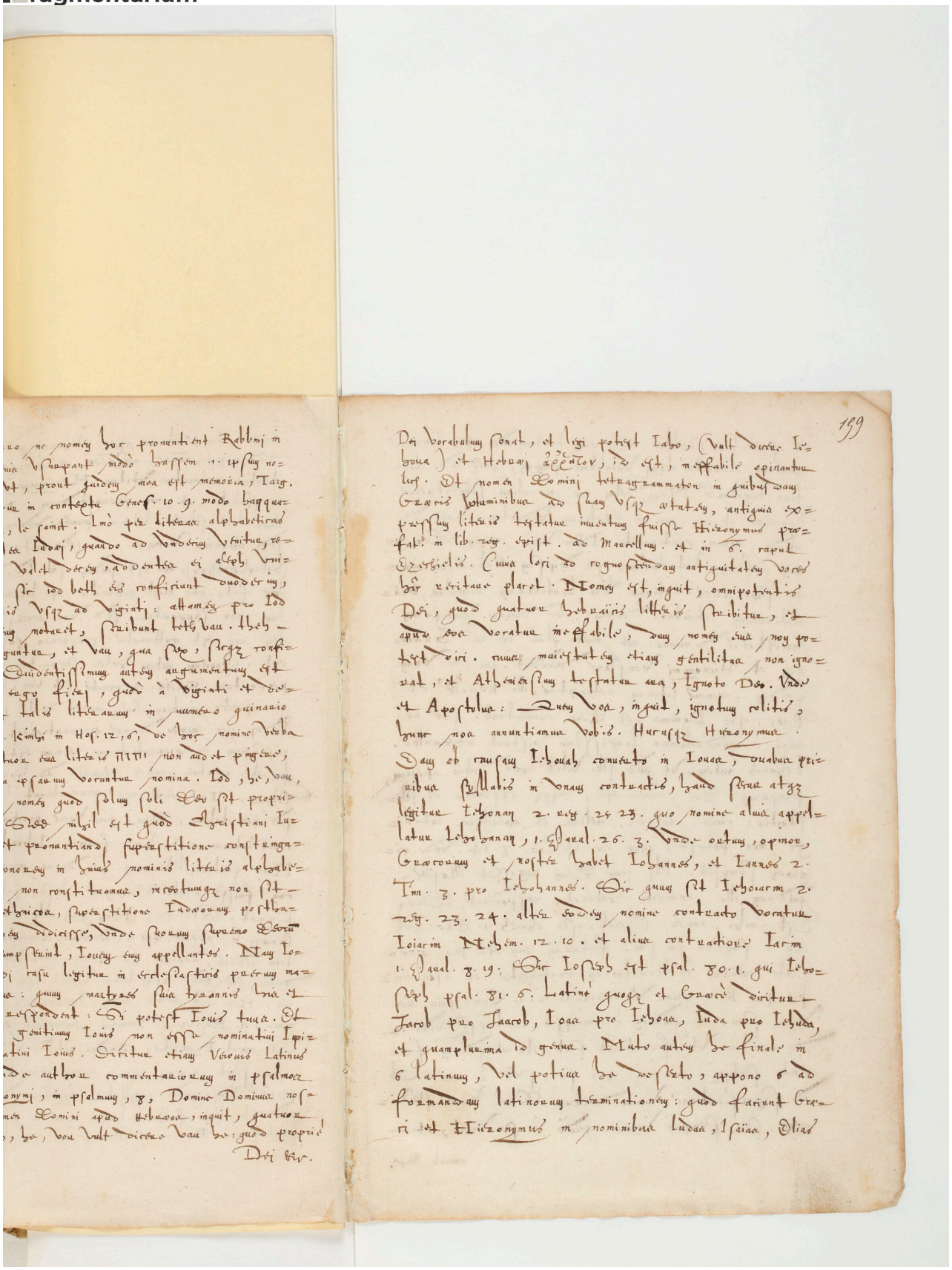

Dei vocabulum sonat, et legi potest Iabo, (vult dicere Iehoua) et Hebraei ἀρρητον, id est, ineffabile appellant. Et nomen Domini tetragrammaton in quibusdam Graecis voluminibus ad suam usque aetatem, antiquis exemplaribus litteris testatur inuentum fuisse Hieronymus praefat. in lib. Reg. script. ad Marcellum. et in 6. capit. Ezechielis. Cuius loci ad cognoscendam antiquitatem veros hic ueritatem placet. Nomen est, inquit, omnipotentis Dei, quod quatuor hebraeis litteris scribitur, et apud eos vocatur ineffabile, cum nomen suum neminem potest viri. cuius maiestatem etiam gentilitas non ignorat, et Athenienses testatur ara, Ignoto Deo. Vnde et Apostolus: Quem vos, inquit, ignorantes colitis, hunc ego annuntiamus vobis. Hucusque Hieronymus. Dum ob causam Iehoiah conuerto in Ioiae, eadem ratione scribere syllabis in Onam conuertere, hanc scriue atque legitur Iehonan 2. Reg. 24. 23. quo nomine alius appellatur Iehohanan, 1. Paral. 26. 3. Vnde autem, opinor, Graecorum et nostri habent Iohannes, et Iannes 2. Tim. 3. pro Iehohannes. Sic quem est Iehoiarm 2. Reg. 23. 24. alter eodem nomine contracto vocatur Ioiarim Nehem. 12. 10. et alius contractione Iarim 1. Paral. 8. 19. Sic Ioseph est psal. 80. 1. qui Iehoseph psal. 81. 6. Latine quoque et Graece dicitur Iacob pro Iaacob, Ioae pro Iehoae, Iuda pro Iehuda, et quamplurima id genus. Mutato autem hoc finale in 6 Latinum, vel potius hoc respecto, appono 6 ad formandum latinorum terminationem: quod fecerunt Graeci et Hieronymus in nominibus Iudae, Isaiae, Eliae

ne nomen hoc pronuntient Rabbini in
uia vsurpant modo hassem 1. ipsum no=
bat, prout quidem mea est memoria, Targ.
ue in contexta Genes. 10. 9. modo haqqua=
, le samt. Imo per litteras alphabeticas
ste Iudaei, quando ad vnoquemque litterae, re=
volat dicere, ad eundem ei alteri vni=
ser ipsi both eis confiriunt vnoquemque,
id usque ad viginti: alamech pro Iod
mque notauit, scribunt tetb bau. theth —
gunta, et vau, qua sexo, sexge confi=
Quidentissimum autem augmentum est
ego fieri, quod à viginti et du=
talis litterarum in numero quinario
. Nimirum in Hos. 12. 6. ne hoc nomen verba
tuae eius litteris ΠΙΠΠ non ad et pingere,
a ipsarum voluntate nomina. Iod, he, vau,
nomen quod solum soli Deo est proprio
Deo nihil est quod Christiani In=
et pronuntiandi superstitione constringa=
nonnemen in suis nominis litteris alphabe=
non constituamus, irrotumque non est —
ethnicae, superstitione Iudaeorum posthac
dicere, vnde suorum superstitio Deorum
imposuerunt, Iouem eum appellantes. Nam Io=
di casu legitur in ecclesiasticis precum ma=
ae: quum martyres suis tyrannis sua et
respondent: Di potest Iouis tuae. Et
Genitiuum Iouis non esse nominatiui Ipsi=
atiui Iouis. Scribitur etiam Verouis Latinus
de autem commentariorum in psalmos
onymi, in psalmum, 8, Domine Dominus nos=
mus Domini apud Hebraeos, inquit, quatuor
, he, vau vult dicere vau he: quod proprie
Dei dic.